

tek äger för fortgången af universitetets jämna och lyckosamma utveckling.

Denna institutions uppgift är ju att samla såväl flydda tidens som samtidens litterära skatter, för att hålla dem tillhanda åt universitetets vetenskapliga forskning i dess sträfvan att verka för det stora mål, som är universitetet föresatt såsom en af vår högre bildnings förnämsta representanter och vårdare. För det vetenskapliga arbetets framgång åter är det icke blott ett behof, utan en oafvislig nödvändighet, att det oafbrutet äger tillgång till allt det viktiga och bästa som inom främmande länders litteratur och särskildt som frukt af deras vetenskapliga lif framträder. Om på något område som är vid universitetet af en lärostol representeradt eller, utan att vara det, dock därstädes lifligt bearbetas, det skulle genom brist på litterära hjälpmedel inträffa, att det blefve omöjligt att följa vetenskapens samtida framsteg, så går förbindelsen med dennas utveckling förlorad, och när vetenskapsmannen ej längre har kännning af eller bäres af den strömning som pulserar i hans vetenskaps ständigt fortgående arbete i andra länder, blir han urständ-satt att hålla sig uppe i jämbredd med tidens forskning, på hvars höjdpunkt han dock alltid rätteligen borde befinna sig. Sträcka sig hindren till de flesta områden af vetenskapens så omfattande rike, blir följd en tillbakagående efter hela linien och ett oundvikligt förfall. Skall därför universitetet och den svenska vetenskapen, sådan den af detsamma upp-bäres, kunna följa med sin tid och taga del i folkens stora kulturarbete, hvilket är nödvändigt för dess egen blomstring, fosterlandets anseende och bildningens välfärd, måste det kunna räkna på att dess institutioner förses med de hjälpmedel som härför äro erforderliga.

Men dess äldsta, liksom fortfarande, efter hvad allmänt erkännes, dess första institution är biblioteket. Förhållan-